

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **K.S.**

skazanego z art. 178a § 4 k.k. i in.,

po rozpoznaniu 16 lipca 2026 r.,

w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

kasacji wniesionej przez prokuratora na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z 18 lutego 2026 r., sygn. akt VII Ka 969/25,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Lublińcu

z 17 października 2025 r., sygn. akt II K 196/25

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

Andrzej Tomczyk

Marek Pietruszyński

Małgorzata Wąsek-Wiaderek

UZASADNIENIE

K. S. został oskarżony o to, że

„w dniu 9 marca 2025 roku w L., woj. [...] prowadził w ruchu lądowym, w stanie nietrzeźwości z wynikami I badanie: 0,77 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie: 0,82 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, III badanie: 0,77 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, IV badanie: 0,72 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, pojazd mechaniczny marki A. o nr VIN (...), używając w ten sposób tablic rejestracyjnych o wyróżniku (...) na wyżej wymienionym pojeździe, które nie były do niego przypisane, a były przypisane do pojazdu marki S., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 7 listopada 2019 roku o sygn. akt II K 347/19,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 306c § 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.”

Sąd Rejonowy w Lublińcu wyrokiem z 17 października 2025 r., sygn. akt II K 196/25, orzekł, że:

„1. oskarżonego K.S. uznaje za winnego tego, że w dniu 9 marca 2025 roku w miejscowości L. w woj. [...] prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki A. o nr (...), używając tablic rejestracyjnych o wyróżniku (...) umieszczonych na tym pojeździe, które nie były do niego przypisane, a były przypisane do pojazdu mechanicznego marki S. oraz znajdując się w stanie nietrzeźwości (wyniki badań 0,77 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, 0,82 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, 0,77 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, 0,72 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu), przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublińcu z dnia 7 listopada 2019 roku, sygn. akt II K 347/19 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. za winnego popełnienia występku określonego w art. 178a § 4 k.k. i art. 306c § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu wolności mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 4 i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3 (trzech);
3. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
4. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się w okresie próby od nadużywania alkoholu;
5. na podstawie art. 42 § 2 i § 3 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 (ośmiu) lat;
6. na podstawie art. 43a § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
7. na podstawie art. 178a § 5 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek pojazdu mechanicznego prowadzonego przez oskarżonego w czasie popełnienia przypisanego mu przestępstwa w postaci samochodu marki A. o nr VIN (...);
8. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4500 (cztery tysiące pięćset) złotych tytułem części wydatków poniesionych w sprawie, zwalniając oskarżonego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa opłaty i pozostałych poniesionych w sprawie wydatków.”

Sąd Okręgowy w Częstochowie, po rozpoznaniu apelacji Prokuratora Rejonowego w Lublińcu, wyrokiem z 18 lutego 2026 r., sygn. akt VII Ka 969/25, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od tego wyroku wniósł prokurator, zaskarżając go w całości na niekorzyść skazanego. Zarzucił on „naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na rozpoznaniu apelacji oskarżyciela publicznego na

rozprawie w dniu 18 lutego 2026 roku przez Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział VII Kamy Odwoławczy w składzie jednego sędziego, z rażąco obrazą art. 29 § 1 k.p.k. w związku z art. 449 § 2 k.p.k. a contrario, podczas gdy postępowanie przygotowawcze przeciwko K.S. prowadzone było w formie śledztwa, co obligowało sąd odwoławczy do orzekania w składzie trzech sędziów”

i wniósł o

„uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie jako sądowi odwoławczemu.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 29 § 1 k.p.k. na rozprawie apelacyjnej sąd orzeka w składzie trzech sędziów. Wyjątek od tej zasady został uregulowany w art. 449 § 2 k.p.k., który określa skład sądu odwoławczego w sytuacji, gdy postępowanie przygotowawcze zakończyło się w formie dochodzenia. Składem podstawowym sądu odwoławczego jest wówczas skład jednego sędziego.

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, że postępowanie przygotowawcze było prowadzone w formie śledztwa, wszczętego postanowieniem z 13 marca 2025 r. (k. 35), albowiem przedmiot rozpoznania stanowiło przestępstwo stypizowane w art. 178a § 4 k.k. w zb. z art. 306c § 2 k.k., zakończonego 5 czerwca 2025 r. postanowieniem o zamknięciu śledztwa (k. 95).

Tymczasem zarządzeniem o wyznaczeniu rozprawy apelacyjnej ustalono skład orzekający w składzie jednego sędziego (k. 170). W takim też składzie został wydany zaskarżony kasacją wyrok (k. 176).

Rację ma zatem autor kasacji podnosząc, iż opisane wyżej uchybienie proceduralne polegające na rozpoznaniu apelacji prokuratora przez sąd w składzie jednoosobowym, zamiast w składzie trzech sędziów, skutkowało zaistnieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej wymienionej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Uznając zatem zasadność wywiedzionej kasacji, Sąd Najwyższy orzekł o uchyleniu zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy Sądowi Okręgowemu

w Częstochowie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym w składzie trzyosobowym.

Andrzej Tomczyk

Marek Pietruszyński

Małgorzata Wąsek-Wiaderek

[WB]